

спечелени съ трудъ, равенъ на труда на нейния конкурентъ, мъжътъ. Това ще рече не да издигнешъ жената до висотата на мъжа, а да ѝ втъпнишъ въ главата, че тя е по нисшо същество, — нѣщо срѣдно между дѣте и мъжъ, на което поради това гледатъ съ онова и ласкателно и прѣнебрѣжително снизхождение, което е тъй приятно за егоизма и на двѣтъ страни. Отъ гледна точка на съврѣменната биологическа наука то е равносилно съ създаване условия, които затрудняватъ — или въ въ никой случай не благоприятствуватъ на висшето духовно напрѣжение на жената, — безъ което нѣма и висша точка на дѣятелностъ. Да направишъ борбата за животъ по-лесна, значи — най-често — да понижишъ интелекта.

Сжщата тенденция има и фаталната мисълъ — рожба на финансови хитрости — да се плаща на учителкитѣ съ 10 0/0 по-малко. Отъ гледна точка на абсурдитѣ, които констатирахме въ срѣдното образование на жената, това е „похвална“ логическа послѣдователностъ, — ако въобще е похвално да се увеличаватъ злинитѣ. На пръвъ погледъ това е въ врѣда само на учителкитѣ, и късоголедитѣ наши държавници едва ли сж и способни да видятъ въ това нѣщо друго. Тѣхната логика е: „Тѣ сж жени, стига имъ толкова, — да се труфятъ по-малко“. Ала не се иска много умъ, за да се види, че въ сжщностъ най-малко ще пострадатъ учителкитѣ, а най-много училищата. Една учителка може да живѣе прѣщастливо не съ 10 0/0, а и съ 30 0/0 по-малка заплата отъ тая на мъжа: пакъ по-малко неудовлетворени нужди ще има, защото нуждитѣ ѝ, особено интелектуалнитѣ, сж толкова и такива. Намалите ли срѣдствата ѝ за животъ, това ще се отрази не върху тѣлеснитѣ, а върху духовнитѣ ѝ нужди. Гладна и необлѣчена по свой